

Warszawska Szkoła Doktorska Matematyki i Informatyki

Egzamin wstępny, 12 lipca 2021

Na kolejnych stronach znajduje się 16 zadań dotyczących różnych obszarów matematyki i informatyki. Należy wybrać i rozwiązać dowolne 4 z nich. Każde zadanie jest warte tyle samo punktów.

Zadania można wybierać dowolnie, tj. kandydaci na studia w dyscyplinie matematyka mogą rozwiązywać także zadania “informatyczne” i na odwrót.

Każde zadanie składa się z kilku podzadań o porównywalnej wielkości, jednak każde zadanie (tj. wszystkie jego podpunkty) jest punktowane jako całość.

Możesz spróbować rozwiązać więcej niż 4 zadania. Wszystkie te rozwiązania będą ocenione, jednak tylko 4 najlepiej ocenione zadania wejdą w skład Twojej ogólnej oceny.

Wszystkie odpowiedzi należy odpowiednio uzasadnić.

Każde zadanie należy rozwiązywać na osobnej kartce podpisanej imieniem i nazwiskiem i oznaczonej numerem zadania.

Powodzenia!

1. Analiza

Rozważmy funkcję $f : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$

$$f(x) = \sum_{n=1}^{\infty} \frac{n x^2}{(1+x^2)^{n+1}}.$$

(i) Wyznaczyć jawny wzór funkcji f , bez nieskończonej sumy.

(ii) Czy szereg jest zbieżny jednostajnie na \mathbb{R} ? Czy jest zbieżny niemal jednostajnie na \mathbb{R} ? Czy jest zbieżny niemal jednostajnie na $(0, +\infty)$?

(iii) Rozważmy przestrzeń z miarą $(\mathbb{R}_+, \mathcal{B}(\mathbb{R}_+), \mu)$, gdzie $\mathcal{B}(\mathbb{R}_+)$ jest σ -ciałem zbiorów borelowskich na \mathbb{R}_+ , a miary $\mu, \delta_n : \mathcal{B}(\mathbb{R}_+) \rightarrow [0, \infty)$ przyjmują postać

$$\mu(A) = \sum_{n=1}^{\infty} n \delta_n(A), \quad \text{gdzie} \quad \delta_n(A) = \begin{cases} 1 & \text{dla } n \in A \\ 0 & \text{dla } n \notin A \end{cases},$$

dla dowolnego zbioru $A \in \mathcal{B}(\mathbb{R}_+)$ i liczby naturalnej $n > 0$. Obliczyć

$$\int_{\mathbb{R}_+} \frac{x^2}{(1+x^2)^{t+1}} \mu(dt).$$

(iv) Obliczyć sumę szeregu

$$\sum_{n=0}^{\infty} \frac{\cos(nx)}{n!}.$$

Czy ten szereg jest jednostajnie zbieżny na \mathbb{R} ?

2. Algebra liniowa

1. Dla przekształcenia liniowego pomiędzy przestrzeniami liniowymi $f : V \rightarrow W$ niech $im(f)$ oznacza obraz f . W przestrzeni endomorfizmów liniowych $End(\mathbb{R}^3)$ rozważmy podzbiór

$$\Sigma_2(\mathbb{R}^3) = \{f \in End(\mathbb{R}^3) \mid \dim im(f) = 2\}.$$

(i) Uzasadnić, że dla dowolnych $f, g \in \Sigma_2(\mathbb{R}^3)$ mamy $1 \leq \dim im(f \circ g) \leq 2$.

(ii) Wskazać przykłady endomorfizmów $f_i, g_i \in \Sigma_2(\mathbb{R}^3)$ dla $i = 1, 2$, takich, że

$$\dim im(f_i \circ g_i) = i.$$

(iii) Niech V będzie skończenie wymiarową przestrzenią wektorową nad \mathbb{C} . Dla liczby naturalnej k definiujemy podzbiór zbioru endomorfizmów

$$\Sigma_k(V) = \{f \in \text{End}(V) \mid \dim \text{im}(f) = k\}.$$

Dla ustalonych liczb naturalnych $0 \leq k \leq \ell \leq \dim V$ znaleźć zbiór

$$\{m \in \mathbb{N} \mid \exists f \in \Sigma_k(V), \exists g \in \Sigma_\ell(V), f \circ g \in \Sigma_\ell(V)\} \subset \mathbb{N}.$$

(iv) Czy odpowiedź w punkcie (iii) jest zależna od własności ciała (np. charakterystyki)?

3. Algebra

Niech \mathbb{R} oznacza ciało liczb rzeczywistych oraz niech $I = (x^2 + x + 1)$ będzie ideałem pierścienia wielomianów $\mathbb{R}[x]$.

(i) Uzasadnić, że pierścień ilorazowy $\mathbb{R}[x]/I$ jest ciałem.

(ii) Przedstawić element $(x^4 + x^3 - 2x + 1) + I$ w postaci $a + bx + I$, $a, b \in \mathbb{R}$. Znaleźć odwrotność tego elementu.

(iii) Czy pierścień $\mathbb{Z}_7[x]/(x^2 + x + 1)$ jest ciałem?

(iv) Jeśli odpowiedź w (iii) jest negatywna, to wskazać dowolną liczbę pierwszą p (o ile taka istnieje), dla której pierścień

$$\mathbb{Z}_p[x]/(x^2 + x + 1)$$

jest ciałem.

4. Równania różniczkowe zwyczajne

Rozważmy równanie różniczkowe zwyczajne postaci

$$ax'' + b(x, t)x' + c(x, t) = 0, \tag{1}$$

gdzie $a \in \mathbb{R}$ natomiast $b, c : \Omega \rightarrow \mathbb{R}$, dla otwartego zbioru $\Omega \subset \mathbb{R} \times \mathbb{R}_+$.

(i) Podać rozwiązanie zagadnienia (1) w przypadku

$$a = 0, \quad b(x, t) = t, \quad c(x, t) = -x \ln\left(\frac{x}{t}\right),$$

z warunkiem początkowym $x(1) = 1$.

- (ii) Niech $a \neq 0$. Podać możliwie ogólne założenia dotyczące funkcji b i c , przy których zagadnienie (1) posiada jednoznaczne rozwiązanie z warunkami początkowymi $x(0) = A$ i $x'(0) = B$.
- (iii) Podać przykład zagadnienia (1), dla którego przynajmniej jednego rozwiązania nie można przedłużyć na cały zbiór \mathbb{R}_+ . Wyjaśnić swój wybór.
- (iv) Zbadać stabilność rozwiązania stacjonarnego dla równania (1) postaci

$$a = 1; \quad b(x, t) = b, \quad b > 0; \quad c(x, t) = cx^3, \quad c > 0.$$

5. Topologia

Niech X i Y będą topologicznymi przestrzeniami Hausdorffa.

- (i) Niech $A \subset Y$ będzie podzbiorem zwartym. Wykazać, że przestrzeń ilorazowa Y/A jest przestrzenią Hausdorffa.
- (ii) Załóżmy, że przestrzenie X i Y są zwarte, $x_0 \in X$, zaś $A \subset Y$ jest niepustym podzbiorem domkniętym. Wykazać, że jeśli podprzestrzenie $X \setminus \{x_0\}$ i $Y \setminus A$ są homeomorficzne, to przestrzeń X jest homeomorficzna z przestrzenią ilorazową Y/A .
- (iii) Wskazać kontrprzykład do powyższego stwierdzenia z odrzuconym założeniem o zwartości X bądź Y .
- (iv) Niech D^2 będzie jednostkowym dyskiem w \mathbb{R}^2 , a S^1 jego brzegiem. Udowodnić, że przestrzeń ilorazowa D^2/S^1 jest homeomorficzna ze sferą S^2 .

6. Prawdopodobieństwo

- (i) Rzucamy 3 razy symetryczną monetą. Wiemy, że wypadła nieparzysta liczba orłów. Jaka jest szansa, że wypadły 3 orły?
- (ii) Rzucamy n razy symetryczną monetą. Jaka jest najmniejsza liczba rzutów n , tak, aby szansa, że wypadł orzeł przynajmniej jeden raz była większa niż 0,999?
- (iii) Losujemy punkty płaszczyzny. Wylosowany punkt jest zmienną losową o dwuwymiarowym rozkładzie normalnym o wektorze wartości oczekiwanej równemu $(0, 0)$ oraz macierzy kowariancji $\Sigma = \text{Diag}(1, 1)$. Wyznaczyć gęstość zmiennej losowej oraz obliczyć średnią odległość wylosowanego punktu od początku układu współrzędnych.
- (iv) Niech (X, Y) będzie zmienną losową o rozkładzie jednostajnym na

$$\Omega := \{(x, y) : 0 \leq x \leq y \leq 1\}.$$

Wyznaczyć gęstość rozkładu warunkowego X pod warunkiem $Y = y$. Obliczyć warunkową wartość oczekiwaną X pod warunkiem $Y = y$.

7. Funkcje Analityczne

Przyjmijmy $\mathbb{R}_- = \{t \in \mathbb{R} \mid t < 0\}$. Dla $z \in \mathbb{C}$ niech $\operatorname{Re}(z)$ oznacza część rzeczywistą. Niech $\operatorname{Log} : \mathbb{C} \setminus \mathbb{R}_- \rightarrow \mathbb{C}$ będzie gałęzią główną logarytmu.

- (i) Znaleźć część rzeczywistą i urojoną funkcji $f(z) = (z - 1)\operatorname{Re}(\operatorname{Log} z)$.
- (ii) Wyjaśnić, w jakich punktach funkcja f spełnia równania Cauchy-Riemanna.
- (iii) Sprawdzić, że $g(z) = z(\operatorname{Log} z - 1)$ jest funkcją pierwotną dla $\operatorname{Log} z$ i znaleźć całkę $\int_\gamma \operatorname{Log} z \, dz$, gdzie $\gamma : [0, 1] \rightarrow \mathbb{C}$ jest krzywą zadaną wzorem $\gamma(t) = t - i(1 - t)$.
- (iv) Znaleźć całkę $\int_\gamma \overline{\operatorname{Log} z} \, dz$, gdzie γ jest krzywą zdefiniowaną w (iii).

8. Analiza funkcjonalna

Niech $\ell^p := \{x = (x_1, x_2, \dots) : \|x\|_p := (\sum_{i=1}^{\infty} |x_i|^p)^{1/p} < \infty\}$ będzie przestrzenią ciągów z normą $\|\cdot\|_p$, $1 < p < \infty$.

- (i) Pokazać, że kula $B := \{x \in \ell^3 : \|x\|_3 \leq 1\}$ nie jest zwarta.
- (ii) Udowodnić, że dla $x \in \ell^{3/2}$ oraz $y \in B$ zachodzi nierówność

$$\sum_{i=1}^{\infty} x_i y_i \leq \|x\|_{3/2}.$$

(iii) Niech $A(x) = (x_1, \frac{1}{2}x_2, \frac{1}{3}x_3, \dots, \frac{1}{n}x_n, \dots)$. Pokazać, że $A : \ell^2 \rightarrow \ell^2$ jest operatorem liniowym, ograniczonym i zwartym.

(iv) Niech $T : \ell^2 \rightarrow \ell^2$ będzie samosprężonym operatorem (liniowym i ograniczonym) określonym dodatnio (ang. positive definite), tzn. istnieje stała $c > 0$ taka, że

$$\langle Tx, x \rangle \geq c\|x\|_2^2 \quad \text{dla każdego } x \in \ell^2,$$

gdzie $\langle x, y \rangle := \sum_{i=1}^{\infty} x_i y_i$ dla $x, y \in \ell^2$. Udowodnić, że dla dowolnego $y \in \ell^2$ oraz liczby $\lambda > -c$ istnieje dokładnie jeden $x \in \ell^2$ taki, że $T(x) + \lambda x = y$. Pokaż, że każda wartość własna operatora T jest większa lub równa c . Znajdź przykład niezerowego operatora samosprężonego $T : \ell^2 \rightarrow \ell^2$, który nie ma niezerowych wartości własnych.

9. Języki programowania

- (a) Następujący program w języku C:

```
#include <stdio.h>
#define SUM(a,b) a+b
int main()
{
    int x = 2; int y = 3;
    printf("%d",SUM(x,y)*5);
    return 0;
}
```

nie wypisuje liczby 25, tylko pewną inną liczbę. Jaka to liczba? Dlaczego tak się dzieje?

- (b) Opisz zbiór tych par początkowych wartości zmiennych całkowitoliczbowych x i y , dla których poniższa pętla w języku C się zatrzymuje:

```
while (x>y) y+=(--x)
```

Możesz założyć, że zmienne mogą przyjmować dowolne wartości całkowite.

- (c) Podaj typy funkcji f i g zdefiniowanych w następującym ciągu deklaracji w języku OCaml:

```
let x:int = 5
let f y = y + x
let g z = z f + x
```

- (d) W języku Haskell, założmy że mamy daną funkcję

```
plus :: [Int] -> [Int] -> [Int]
```

która dodaje do siebie odpowiadające sobie elementy dwóch list liczb całkowitych, na przykład:

```
plus [1,2,3] [4,5,6] = [5,7,9].
```

Podaj dziesięć pierwszych elementów listy s zdefiniowanej wyrażeniem:

```
let s = 0:1:(plus s (tail s))
```

Co to za ciąg liczb?

10. Matematyka dyskretna

W tym zadaniu rozważamy liczby całkowite nieujemne w zapisie dziesiętnym (bez zer wiodących). Niech n będzie dodatnią liczbą całkowitą.

- (a) Ile jest liczb n -cyfrowych, których iloczyn cyfr jest podzielny przez 10?

- (b) Ile jest liczb n -cyfrowych, których iloczyn cyfr daje resztę 3 z dzielenia przez 5?
- (c) Ile jest par liczb n -cyfrowych (a, b) , takich że podczas dodawania pisemnego liczb a i b nie następuje żadne przeniesienie?
- (d) Ile jest liczb złożonych z co najwyżej n cyfr, które zawierają podciąg cyfr 1, 2?

We wszystkich punktach oczekiwany jest wzór jawny (zwarty) lub dokładny opis sposobu uzyskania takiego wzoru.

11. Algorytmy i struktury danych

Na wejściu dana jest tablica reprezentująca ciąg n liczb ze zbioru $\{-10, \dots, 10\}$. Dla każdego z poniższych problemów zaproponuj algorytm o złożoności liniowej rozwiązujący ten problem.

- (a) Dla podanej na wejściu liczby k , wybrać podciąg ciągu złożony z k elementów o największej sumie.
 - (b) Dla podanej na wejściu liczby parzystej k , wybrać podciąg ciągu złożony z k elementów o największym iloczynie.
 - (c) Sprawdzić, czy ciąg zawiera *spójny* podciąg o sumie równej 0.
 - (d) Sprawdzić, czy ciąg zawiera podciąg o sumie równej 0.
12. **Logika** Rozważamy logikę pierwszego rzędu tylko z równością, bez żadnych dodatkowych symboli relacyjnych ani funkcyjnych.

Podaj zbiory zdań o poniższych własnościach albo uzasadnij że takie zbiory nie istnieją:

- (a) skończony zbiór zdań, który ma modele, ale tylko skończone;
- (b) skończony zbiór zdań, który ma modele, ale tylko nieskończone;
- (c) zbiór zdań, który ma dowolnie duże modele skończone, ale żadnych modeli nieskończonych;
- (d) zbiór zdań, który ma model skończony o n elementach wtedy i tylko wtedy kiedy n jest liczbą pierwszą.

13. Automaty i języki formalne

Dla dowolnej grupy skończonej $\mathbf{G} = (G, \cdot, 1)$, zdefiniujemy funkcję $\Pi_{\mathbf{G}} : G^* \rightarrow G$ przed indukcją:

$$\Pi_{\mathbf{G}}(\epsilon) = 1 \quad \Pi_{\mathbf{G}}(aw) = a \cdot \Pi_{\mathbf{G}}(w) \quad \text{dla } a \in G, w \in G^*,$$

oraz zdefiniujemy język:

$$L_{\mathbf{G}} = \{w \in G^* : \Pi_{\mathbf{G}}(w) = 1\}.$$

Uzasadnij następujące stwierdzenia:

- (a) Dla dowolnej grupy skończonej \mathbf{G} , język $L_{\mathbf{G}}$ jest regularny.

- (b) Dla dowolnej grupy skończonej \mathbf{G} , każdy deterministyczny automat skończony rozpoznający $L_{\mathbf{G}}$ ma co najmniej $|G|$ stanów.
- (c) Dla dowolnej grupy skończonej \mathbf{G} , każdy *niedeterministyczny* automat skończony rozpoznający $L_{\mathbf{G}}$ ma co najmniej $|G|$ stanów.
- (d) Niech $\mathbf{G} = \mathbf{S}_n$ będzie grupą wszystkich permutacji zbioru n -elementowego. Wtedy istnieje niedeterministyczny automat skończony o $\mathcal{O}(n^2)$ stanach, który rozpoznaje język $G^* - L_{\mathbf{G}}$.

14. Złożoność obliczeniowa

Dla języka $L \subseteq \Sigma^*$, zdefiniujmy:

$$L^{\exists} = \{v \in \Sigma^* : \exists w \in \Sigma^* (|w| = |v| \wedge vw \in L)\},$$

$$\exists L = \{v \in \Sigma^* : \exists w \in \Sigma^* (|w| = |v| \wedge wv \in L)\}.$$

Uzasadnij następujące stwierdzenia:

- (a) Jeśli L jest w klasie **P**TIME to L^{\exists} i $\exists L$ są w klasie **NP**.
- (b) Jeśli L jest w klasie **P**SPACE to L^{\exists} i $\exists L$ też są w klasie **P**SPACE.
- (c) Istnieje język L w klasie **P**TIME taki że L^{\exists} i $\exists L$ są **NP**-zupełne.
- (d) Istnieje **NP**-zupełny język L taki że L^{\exists} i $\exists L$ są w klasie **P**TIME.

15. Programowanie współbieżne

W architekturach z pamięcią dzieloną, w których wiele wątków może wykonywać operacje odczytu i zapisu zmiennych dzielonych, popularnym modelem spójności opisującym semantykę dostępu do takich zmiennych jest *spójność sekwencyjna* (ang. *sequential consistency*). Rozważmy następujący program, który składa się z trzech wątków, **t1**, **t2** oraz **t3**, wykonujących operacje odczytu i zapisu trzech zmiennych dzielonych, **x**, **y** i **z**.

```
int x = 0, y = 0, z = 0;
void t1() {
    x = 1;
    print(y);
    print(z);
}
void t2() {
    y = 1;
    print(x);
    print(z);
}
void t3() {
    z = 1;
    print(x);
    print(y);
}
```

Wszystkie wątki są aktywowane mniej więcej w tym samym czasie, a ich dostępy do zmiennych są spójne sekwencyjnie. Funkcja **print** wypisuje wartość swojego argumentu, a jej każdorazowe wykonanie jest atomowe, tj. między obliczeniem wartości argumentu a jej wypisaniem nie są wykonywane żadne operacje.

Mając dane te założenia, które z następujących stwierdzeń są prawdziwe?

- (a) Ciąg znaków 001011 jest poprawnym wyjściem programu.

- (b) Ciąg znaków 001101 jest poprawnym wyjściem programu.
- (c) Ciąg znaków 110011 jest poprawnym wyjściem programu.
- (d) Istnieje dokładnie jeden ciąg znaków, który rozpoczyna się od 000 i jest poprawnym wyjściem programu.

16. **Bioinformatyka**

Założmy, że nagroda za dopasowanie (match) ma wartość $\alpha > 0$, kara za spację (gap) to $\beta \geq 0$, a kara za niedopasowanie (mismatch) to $\gamma \geq 0$. Dla pary sekwencji MIMUWAAMIMUW oraz MIMUWCCMIMUW:

- (a) wyznacz optymalną wartość globalnego uliniowienia w zależności od α , β i γ ,
- (b) scharakteryzuj możliwe optymalne uliniowienia globalne oraz podaj ich liczbę,
- (c) jak w (a) i (b) dla uliniowień lokalnych, ale przy założeniu, że $\beta = \gamma$.